



Vlaams
Parlement

ingediend op **1002** (2016-2017) – Nr. 1
5 december 2016 (2016-2017)

Voorstel van decreet

van Els Robeyns, Steve Vandenberghe en Rob Beenders

houdende de verplichte sterilisatie van huiskatten

TOELICHTING

De overpopulatie van katten is een oud maar tevens aanslepend probleem. 'Het kattenplan' dat daarom reeds in 2010 uitgewerkt werd, voorzag in het stelselmatig uitbreiden van het steriliseren van katten. Eerst gold een verplichte sterilisatie van asielkatten, vervolgens die van katten die verkocht worden door een kweker en in 2014 werden ook particulieren die een kat weggeven of verhandelen, verplicht deze katten te laten steriliseren (en te laten registreren).

Ondanks de stelselmatige verruiming van het steriliseren van katten, is de problematiek verre van opgelost. Volgens een bevraging door de toenmalige federale overheid kwamen er in 2013 liefst 32.315 katten terecht in de 119 Belgische asielen. Daarvan werden er meer dan 10.575 noodgedwongen geëuthanaseerd omdat ze niet geadopteerd raakten.

In de beleidsnota Dierenwelzijn 2014-2019 lezen we immers: "Niet minder dan 13.190, of 72%, van de katten die in een asiel terechtkwamen, staan geboekt als zwervdieren. 40,6% van deze zwervkatten was jonger dan zes maand. Uit deze cijfers blijkt dat er een belangrijk probleem bestaat van overpopulatie en ongecontroleerde voortplanting van katten."

De voorlopig laatste stap rekent immers in hoofdzaak op de vrijwillige medewerking van de kattenliefhebbers. Daarenboven zijn perverse neveneffecten mogelijk: mensen die katten willen weggeven of verhandelen, weigeren vaak op te draaien voor de sterilisatiekosten. Met als gevolg dat de dieren dan koudweg gedumpt, op wrede wijze gedood of in een asiel achtergelaten worden, terwijl die asielen het al moeilijk genoeg hebben om de instroom van katten onder controle te houden.

Op het aantal straat- of zwervkatten valt geen cijfer te plakken, maar het is een feit dat ze een duidelijke kost voor de maatschappij betekenen. Het zijn immers vaak de steden en gemeenten die opdraaien voor de sterilisatie van zwervkatten (nakomelingen van niet-gesteriliseerde huiskatten).

Als ze niet worden gedood bij de geboorte of worden achtergelaten in het asiel leiden zwervkatten een leven vol ellende. Ze krijgen vaak te maken met honger, koude, ziektes en de vijandigheid van mensen. Ze lopen het risico op vergiftiging of op een ongeval, en dus is het leven van een zwervkat relatief kort. De belangrijkste slachtoffers daarvan zijn de dieren zelf.

'De natuur zijn gang laten gaan', dat betekent 36 nieuwe katten, van één enkel koppel, in zestien maanden tijd. Diverse organisaties, waaronder GAIA, zetten dan ook op tijd en stond sensibiliseringsacties op om eigenaars aan te zetten hun huisdier te laten steriliseren. De officiële statistieken tonen echter aan dat die inspanningen evenmin volstaan om het probleem echt te verhelpen.

Er is naar onze mening maar één oplossing om tienduizenden dieren een leven vol miserie en een vroegtijdige dood te besparen, namelijk de sterilisatie van huiskatten verplicht maken.

Deze maatregel moet worden gezien als een morele burgerplicht waaraan alle katteneigenaars moeten voldoen, net zoals dat het geval is voor andere veterinaire zorgen. Hetzelfde geldt voor de eigenaars van een kater. Het is niet omdat ze niet te maken krijgen met ongewenste nestjes dat ze hier hun verantwoordelijkheid niet moeten nemen.

Verplichte sterilisatie is de enige maatregel die op termijn kan leiden tot een duurzaam evenwicht in de kattenpopulatie. Het kattenplan, waar GAIA achter

staat, voorziet ook een regelmatige evaluatie van de ontwikkelingen. Dat laat toe om de regelgeving te versoepelen als er een evenwicht zou ontstaan tussen het aantal achtergelaten katten en het aantal adopties in de asielen. Het is dus niet zo dat met deze maatregel de Europese kat gedoemd is tot uitsterven.

We beseffen dat ook deze maatregel beroep doet op de vrijwillige medewerking van de kattenliefhebber. Uiteraard zal men niet in elk huis controleren of de katten er werden gesteriliseerd conform de wet. Maar dat doet niets af aan de impact van een verplichte sterilisatie. Geleidelijk aan zal de maatregel de norm worden, onder meer door sociale controle. Ook de bezoeken aan de dierenarts zullen onvermijdelijk bijdragen tot een algemene aanvaarding van de verplichte sterilisatie van huiskatten.

Naar de toekomst toe kan, zodra de registratie van katten op punt staat, worden overwogen om het niet steriliseren van katten strafbaar te maken.

Els ROBEYNS
Steve VANDENBERGHE
Rob BEENDERS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In het koninklijk besluit van 3 augustus 2012 betreffende het meerjarenplan voor de sterilisatie van huiskatten wordt artikel 4, §3, als volgt gewijzigd:

“§3. De in paragraaf 1 bedoelde maatregel wordt met ingang van 1 januari 2017 uitgebreid naar alle verantwoordelijken.

Om de twee jaar wordt een evaluatie gemaakt, gebaseerd op de statistieken van de in de asielen opgevangen katten.”.

Els ROBEYNS
Steve VANDENBERGHE
Rob BEENDERS